

viste eller i Finantshovedkassen hævdede Summer. Da en lignende Fremgangsmaade forøvrigt er afskaffet under Rigsdagens Medvirkning, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Regnskabet for Rigsdagen ikke bør staa som en Undtagelse."

Denne Bemærkning fremkaldte den Forandring i den hidtil brugte Fremgangsmaade, at Rekvizitionerne, som i den øvrige Del af Aaret vedvarende ske i runde Summer, derimod ved Finantsaarets Slutning, forsaavidt Rigsdagens Møder gaa ind i det nye Finantsaar, nøjagtig angive det Beløb, der udfordres til Dækning af de Udgifter, Samlingen har medført til den 31te Marts. Er Rigsdagen bleven sluttet inden det nye Finantsaars Begyndelse, er den den 31te Marts tilstedeværende Kassebeholdning bleven tilfattet Finantshovedkassen.

Indtægtsordrerne til Kassereren er ligeledes bestandig blevne underkrevne af begge Formænd i Forening, det Samme gjælder de Udgiftsordrer, der vedkomme begge Thingene, medens saadanne, der kun vedkomme det ene Thing, gives af dets Formænd alene.

Fra Begyndelsen af modtog den af Formændene antagne Kasserer alle Ordre direkte fra dem, senere bestemtes det, at Bureauchefen skulde paategne enhver Regning, inden Udgiftsordre gives, og siden 1870 modtager Kassereren alle Formændenes Beslutninger gennem Bureauchefen, der siden den Tid ligeledes parafarer alle Pengerekvizitioner, Indtægts- og Udgiftsordrer samt Formændenes Decision af Regnskabet.

Regnskabsaaret regnes fra 1ste Oktober til 30te September, og Regnskabet, der støtter sig til de af Formændene givne Indtægts- og Udgiftsordrer, falder i tvende Dele, af hvilke den ene omfatter alle Udgifter, vedkommende selve Samlingen, der anden de Udgifter, der falde i Mellemtiden mellem den sidste og den følgende Samling. Det af Kassereren afsluttede Regnskab sendes til den af Formændene antagne Revisor, der reviderer det, ganske paa samme Maade som det i sin Tid skete med Stænderforsamlingernes og den grundlovgivende Rigsforsamlings Regnskaber. Uagtet der her kun er Tale om en Talrevision og ikke om nogen kritisk, er det dog ikke ubeløst, at Revisor ved sine Bemærkninger kan henlede Formændenes Opmærksomhed paa, at der muligens i et eller andet Forhold kunde være Noget at rette, og det er netop ved slige Bemærkninger fra dem, der reviderede Rigsdagens første Regnskaber, at der er blevet indført en bedre Kontrol og tilveiebragt en større Økonomi i flere Retninger. Naar Kassereren har besvaret Revisors Bemærkninger, forelægger Bureauchefen Regnskabet til Formændenes Decision (sfr. iøvrigt Landstingstidenden for Samlingen 1869—70 Sp. 1780—81, 1786—88).

Uf Beretningen om Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling S. 77 ses det, at Formanden, Etatsraad Schou, der tillige havde været Præsident i de sidst afholdte Stænderforsamlinger, anmelder, at han ønsker i Forsamlingens Løseværrelse at henlægge en Regnskabsoversigt for de Møder af Provindstænderne, der i 1848 havde fundet Sted i Roskilde og Viborg i Anledning af Valgloven og Forordningen om Krigsstatten samt Udstedelsen af rentebærende Kreditbeviser. „Man pleiede“ bemærker han, „at fremlægge disse Regnskaber i det følgende Stændermøde, og det forekommer mig derfor mest passende, at de nu meddeles Rigsforsamlingen“. En kort Regnskabsoversigt blev derhos optagen i Tidenden.

Regnskabet over Udgifterne ved den grundlovgivende Rigsforsamling blev af dens Formænd i Rigsdagens første Samling (se Folkethingstidenden Sp. 538 og Landstingstidenden Sp. 384) tilfattet dennes Formænd med Anmodning om, at det maatte blive bragt til Medlemmernes Kundskab, hvorfor Regnskabsoversigten blev henlagt i Løseværrelset, medens selve Bilagene og den Korrespondance, hvortil der havde været Anledning ifølge Regnskabsopgjørelsen, vilde, forsaavidt noget Medlem maatte ønske at gjøre sig nærmere bekendt dermed, være at se i Bureauet. En kort Oversigt over Indtægter og Udgifter blev tillige optaget i Tidenderne, „saaledes“ — bemærker Landstingets Formænd (B. D. Bruun) — „som ogsaa tidligere er sket med Hensyn til de Regnskaber, som af vedkommende Formænd i sin Tid have været afslagne over Indtægter og Udgifter ved Provindstænderne“. I den Skrivelse, hvormed Regnskabet fremsendes, og hvilken fremlægdes som de øvrige Bilag, henstilles det til Formændene, om de vilde lade foretage nogen anden Revision end den, Formanden havde ladet besørge; men dertil fandt de ingen Anledning.

I Rigsdagens anden Samling meddeler Folkethingets Formænd (André) Thinget (se Tidenden Sp. 260), „at Regnskaberne over samtlige afholdte Udgifter, saavel under Rigsdagens første ordinære Sammenkomst som for Tiden imellem den første og den anden Sammenkomst, nu ere fulde endte og have været overgivne til den sædvanlige Revision. Disse Regnskaber bestaa af to Afdelinger; det første, eller Hovedregnskab, omfatter Udgifterne under Rigsdagens første ordinære Sammenkomst, og det andet, eller Biregnskab, omfatter de Udgifter, der ere afholdte i Mellemtiden imellem den første og anden Sammenkomst. Begge Regnskaber vilde nu i selvstændige Gjenparter blive henlagte til Gjennemsyn for D'Her. Medlemmer paa Thingets Bord; samtlige Bilag ere derimod fremlagte i Bureauet, hvor enhver af De Herre Rigsdagsmænd vil kunne erholde dem til Gjennemsyn“.